

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata kwartalna
str. 12.

N^{ER} 83.

Pojedynczy numer na wielo-
wym papierze gr. 10.

ŚRODA DNIA 13 KWIEŃNIA 1831 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumiura.

Dzień godzina	Barometr na 0° r.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	27 7, 395	+ 7. 1	+ 1.9	wschodni słaby	pogoda z chmur:	
12	„ 7, 262	+ 16 0	+ 6.0	„ „	pochmurno	deszcz.
3	„ 7, 161	+ 14. 8	+ 6,3	Połn: za. mocny	chmury	
9	„ 6, 836	+ 9. 4	+ 2,0	wschodni słaby	Pochmurno	

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Warszawa 10 Kwietnia. — Osoby przybr-
łe z za Osmiewa powiadaią, iż onegdaj i
wczoraj w nocy słyszały w odległości mil
kilku mocną kanonadę. Urzędowa wiadomość
żadna nienadeszła; wieść biega: iż znowu
woyska nasze miały zabrać około 1500 ludzi.
Powyższy huk armat mógł pochodzić od
kolumny *Andrychiewicza*, która postępując
na przód, miała wczoraj zająć Węgrów wstę-
pnym boiem. — Od jenerała *Duvernického*
są wiadomości z 4 h. m. Korpus jego stał
ciągle koło Zamościa; nadzwyczajnie złe
drogi téy błotnistej okolicy, nie dozwalały
mu przedsięwziąć żadnych poruszeń zaczep-
nych.

Na posiedzeniu izb połączonych d. 8 h. m.
czytany był list z Gdańska, pisany pod d. 4
h. m., przez obywatela, który przed kilku
dniami przybył z Połagi. — Treść jego na-
stępująca: „Powstaniu narodowemu tak na
Żmudzi jako i w Litwie, dał początek *Pastor*
Roenikiel z miasta Żmudzkiego Kroź, którego
syn z uniwersytetu wileńskiego za przy-

wiązanie do ziemi oyczystej na Sybir wywie-
ziony został. Powstańcy rozszerzyli się już
po całej Żmudzi, opanowali stolicę Litwy
Wilno, rozbroili załogi moskiewskie, wzięli
w niewolę jenerała gubernatora wojennego
gubernii Wileńskiej *Korsakowa*, ustanowili
rząd tymczasowy, na czele którego jest Hr.
Plater i *Ronikier*..

Rząd ten wydał odezwy do wszystkich pro-
wincy dawnych polskich, a nawet i staro-
polskich, oświadczając, że będzie służył roz-
kazów rządu głównego narodowego w War-
szawie, iak się bezpieczna z nim otworzy
komunikacya. Duchowni katolicy i prote-
stancy, w największy działają zgodzie: z
ambon zachęcają lud do chwytania za broń i
naśladowania braci z Korony. — Najlepszym
dowodem, iak mocno powstanie się rozsze-
rzyło, jest ta okoliczność, iż kommu-
kacya między Petersburgiem a Prussami na
Królewiec została zupełnie przecięta i poczta
petersburska wcale nie nadeszła.

Cesarz ukazem swoim, rozwiązał istnjące do-
tychczas w Finlandyi 6 batalionów strzelców

szelnych, jak równie sztab dywizyjny wojska fińskiego: milicye także rozpedzone do domu. Widocznie gabinet petersburgski nie ufa Finlandczykom, którzy zaczęli myśleć o wydzwignieniu się z pod iarżma moskiewskiego. Trzeba się w krótkce spodziewać i w téj stronie ważnych wypadków.

Przyprowadzono kilkudziesiąt ieńców nieprzyjacielskich, oraz niektóre bagaże, z téj strony Wisły, gdyż już można ich przeprowadzić pod Stężyca.

Ile nam wiadomo, uczynione zostały do wszelkich dworów neutralnych mocne przedstawienia o rżnanie niepodległości Polski. Umieszczamy tu powody na których żądania te zostały oparte, nie rżcząc jednak czyli dołownie w tych wyrazach przedstawienia te były zawarte:

“Podług przyjętych w Europie zasad, byt niepodległy kraiu, zależy od praw jego kiedykolwiek uznanych i od rozwinięcia siły wewnętrznej, zdolnej wesprzeć i utrzymać to prawa. Kiedy kwestya prawa, łączy się z kwestyą czynu, obiedwie nawzajem dodają sobie mocy. Znaczenie dawne polityczne Polski, jej stosunki z mocarstwami, znane są całemu światu. Niezbyt odległe pamiętki ścisłych związków, znakomitych usług wyświadczonych, a nawet z zadanych, klęsk, czynią tę prawdę wyraźniejszą dla trzech ościennych mocarstw. Odwołując się przeto do dzieiów Polski, do dzieiów Europy, prawa Polaków do niepodległego bytu narodowego, nie mogą ulegać żadnej wątpliwości. W prawdzie w końcu zeszłego wieku zmowa sąsiednich mocarstw, uznana powszechnie za gwałt, za zbrodnię polityczną, e zatem za czyn niemogący żadnych praw ani niszczyć, ani tworzyć, zmowa ta przytłumiła niepodległe znaczenie Polski.

Wszelako nawet i w téj przerwie, głos Europy nieustannie o zgwałconych prawach Polski przemawiając, stwierdzał ich rzeczywistość. Prawa te, acz w gruncie niezachwiane, nie-

mogły się zewnątrz obiawić w świecie politycznym.

Swieże wypadki wojenne wszakże, zmieniły ten stan rzeczy. Królestwo Polskie, wolne od wpływu Rosyji, przez energiczne powstanie, niesplamione żadną kroplą krwi, chyba w boiu wylaną, Królestwo Polskie ulega dziś własnemu Rządowi, jednozgodnie mianowanemu przez seym, złożony z członków ieszcze za panowania Rosyjan wybranych. Ser Rządu, seym poruczając naysznakom tszym, bądź wziętością bądź rodowitością osobom, których całe życie publiczne może być gwarancją dla Europy, już tem samem dał naysilniejszą rękomynią mocnych monarchicznych instytucy, które za jedyne odpowiadające życzeniom narodu, tenże seym uznał. Rząd Narodowy Królestwa w wykonywaniu swéj władzy niedoznaie naysmniejszéy opozycy; owszem, rozkazy jego są wypełniane z nayswiększą gorliwością po wszystkich punktach Królestwa niezajętych przez nieprzyjaciela. Wojsko Polskie, ta zbrojna reprezentacya opinii, życzeń i sił narodu, po trzech chlubnych lecz morderczych bitwach, po niemałych stratach teraz znowu dopełnione w liczbie, równie mocne a więcéy ufne w siłach swoich niż było na początku kampanii, odpowiada jak nayswietniéy nadziom które w niem Rząd Narodowy położył. Dziś więc iesteśmy niepodległymi, w całym słowa tego znaczeniu, i kwestya czynu już nie zostaje w sprzeczności z kwestyą prawa, przyszłość, iaka nam grozić może, która zarówno, może jutro grozić sławie i wolności innych mocarstw Europy, niezmienia bynajmniéy obecnego położenia naszego, nie zabroni twierdzić, że dziś niepodległymi iesteśmy. — W imię więc téj rzeczywistości niepodległości, w imię praw uroczyste w Europie, za święte poczytanych, wolno nam upamięnić się o uznanie tego samodzielnego bytu naszego, przez obce mocarstwa. Jeżeli Belgowie, którzy nigdy nie two-

rzyli oddzielnego narodu. Jeżeli Grecya której byt polityczny, przed kilku wiekami został umorzony, mogły wśród nierozstrzygniomych i chwiałących się wypadków wojennych, uzyskać uznanie niepodległości od mocarstw Europejskich, czyliż nie więcéy ma do niego prawa Polska, która samodzielnie życie narodowe, na chwilę przerwane, z taką mocą roznieciła, z taką energią i poświęceniem się utrzymuje? ta Polska, która sama jedna, poważyla się zmierzyć z olbrzymem północy i potrafiła zniszczyć urok jego potęgi.

Przeciw uznaniu niepodległości Królestwa Polskiego, naprózno by chciano odwoływać się do Traktatu Wiedeńskiego. — Traktat Wiedeński iednocząc nas z Rossyą, chciał nam zapewnić indywidualność narodową, rząd konstytucyjny, chciał nam zapewnić utrzymanie narodowości w dawnych prowincjach Polski, a to wszystko w celu ustalenia równowagi Polski i pokoju Europy. — Taki był duch Traktatu Wiedeńskiego. Cesarze Rossyjscy, pierwsi złamali ten traktat; depcąc naygłówniejsze zaręczenia konstytucyjne w Królestwie, a tłumiąc narodowość; aż do języka oyczystego w prowincjach; co wszystko dostatecznie manifest seymu Polskiego wyłuszczył. — Tak więc Traktat Wiedeński okazał się niedostatecznym, w rozporządzeniach swoich i w skutkach, do zapewnienia pokoju. Nadużycia rządu Rossyjskiego, dały popęd stanowczym okolicznościom; ich siłą wynurzył się nowy porządek rzeczy. Związek Polski z Rossyą zerwał się; równie jak nieco pierwéy zerwał się związek Belgii z Hollandyą, także traktatem Wiedeńskim zawarowany. — Mocarstwa Europejskie uznały wszakże niepodległość Belgii, działając w duchu wysokich i szlachetnych celów, do którego i my odwołać się mamy prawo. "Związek Belgii z Hollandyą (słowa są protokołu Londyńskiego z dnia 19 Lutego) został zerwany. Urzędowe doniesienia przekonały pięć dworów, że środki pierwastkowo

przeznaczone ku utrzymaniu tego związku, niemogłyby już, ani go chwilowo przywrócić, ani też na przyszłość zachować: i że odjąd związek ten zamiast łączenia miłością i szczęściem dwóch ludów, wzbudzałby tylko namiętności i nienawiść, z których scierania wybuchnęłaby tylko wojna, z wszystkimi towarzyszącymi iéy nieszczęściami. Nienależało już do mocarstw osądzić o przyczynach zerwania ułożonych przez nie stosunków. Lecz gdy już uyrzały zerwanie się stosunków, należało ieszcze ująć cel, jaki sobie zamierzyły przy ich stanowieniu. Należało przez nowe kombinacye zapewnić spokojność Europy, do której podstaw należało także połączenie Hollandyi z Belgią.,,

Uderzające jest podobieństwo sprawy Belgów ze sprawą naszą; a iesli są różnice, to mówią ieszcze bardziéy za nami. I tak, Polska była narodem wielkim i niepodległym, kongres nawet Wiedeński zamyslał o przywróceniu iéy całości i niepodległości; iednakże ulegając okolicznościom ścieśniającym iego zamiary, lubo utworzył Królestwo osobne, w szczupłych ie musiał zamknąć granicach, i z Rossyą połączyć; zapewniając wszakże narodowość reszcie prowincyy Polskich, wykrył — tak dobre swoje chęci dla nas jak i niedostateczności nie jako tymczasowość swoich względem Polski rozporządzeń. — Powtóre: Polska uznana narodem konstytucyjnym przez kongres związaną została z naypotężniéyszem Państwem despotycznym. Związek takowy, z swojéy natury trudny do zastósowania i niepodobny do istnienia, nosił sam w sobie zarody rozerwania się i niepokoju. — Nakoniec, czyżby to wreszcie miało przeciw nam mówić, że potężna Rossya, groźna całej Europie, potrafi nakoniec; po długiéy walce podbić nas, i wytępieniem uspokoić? — Pokóy niewoli, pokóy grobu, pokóy grożący, za pierwszą pomyslną porą, nową krwawą wojną, miałeby być celem godnym szlachetnych i wzniosłych usiłowań mocarstw Europejskich?

Powtarzamy, traktat każdy wypływa z pewnych faktów danyh, z pewnych okoliczności politycznych, za których zmianą, strony które go zawierają, dla zachowania raz powziętych zasad i celów, układy swoje do zmienionych okoliczności stosować muszą.

Belgium zawoiowane przez mocarstwa sprzymierzone, Polska zajęta przez woyska rossyjskie mogły być biernym przedmiotem kongressu Wiedeńskiego. Ale Polska oswobodzona, Polska odpierająca zastępy najeźdźcic Rossyi, również iak Belgia po skruszeniu iarżma Holandyi, ma prawo do mieszczania się w rzędzie niepodległych mocarstw Europy.

W zeszłą niedzielę, gdy przyprowadzono znaczną liczbę jeńców nieprzyjacielskich do Warszawy, dwa zdarzenia rozczuliły obecnych; żołnierz z korpusu litewskiego troskliwie wypytywał się o swoich dwóch synków, którzy byli w Warszawie w szkole dzieci żołnierskich rossyjskich; zaprowadzono go do teyże szkoły, poznał swe dzieci, a widząc je zdrowe, dobrze ubrana i wesołe, zalał się łzami radości i wdzięczności, nie mogąc z początku uwierzyć; że Polacy z taką ludakością obchodzą się z swemi nieprzyjaciółmi; ukląkł i błagał Boga o nagrodę wspaniałym opiekunom. — Kobieta widząc przyprowadzonych jeńców, z krzykiem rzuciła się na szyję z nich iednego; była to jego żona. Mąż tę był w pułku Wołyńskim gwardyi rossyjskiy i ożenił się z nią w Warszawie; na kilka dni przed rewolucją za małe wykroczenie wyłączone go z gwardyi i odesłano do iednego z pułków liniowych korpusu litewskiego; dnia 1 kwietnia wraz z innemi dostał się w moc naszymy. (Z *Gazet Warszawskich*.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

PARYZ 26 Marca. — Dziśniesz Dziennik *Rozpraw* umieścił artykuł o polityce francuzkiej względem mocarstw zagranicznych, który zdaje się być pół urzędowym. Powstając mocno przeciw wszelkiem wojnie dla rozszerzenia naszego kształtu rządu, twierdzi, iż innego rodzaju wojny, to jest, dla obrony interesów Francyi i utrzymania równowagi europejskiy, stosownie do prawa narodów,

nie należn unikać. Zawsze Francya usiłowała kojarzyć związki z Piemontem i Neapolem, i działać przeciw wpływowi austryackiemu we Włoszech; powinna więc teraz Francya ująć się za niepodległość Włoch przeciw Austrii. Szanowano wprawdzie traktaty z r. 1814 i nadane w nich prawa Austrii do Parmy, Modeny, a nawet Ferrary; lecz te same traktaty wyrzekły niepodległość kraju papiażkiego, i niemożna dozwolć Austrii, aby je brała pod swoją opiekę. Taka opieka przynależy się Francyi wspólnie z innemi mocarstwami, mianowicie z Anglią; dosyć jest dla Austrii mieć władzę w wyższych Włoszech, i dalej nie może tę posuwać z względu na powszechny interes europejski, który godzien jest układu, kongressu, a nawet wojny, jeśli by zachodziła potrzeba. Papięż przez zajęcie kraju swego woyskiem austryackim stałby się tylko biskupem Rzymiskim, a kraj papieżki byłby *de facto* sekularyzowanym, patrioci włoscy musieliby się rzec nadziei pozyskania od stolicy S. Piotra takich przyzwoleń, iakich władza papieżka w mądrości swoiocy nigdy nie zaniecha czynić dla nagłości czasu. Taka wojna nie byłaby wcale rewolucyyną, lecz prawdziwie polityczną, a dla tego nie może wzniecać żadney obawy. Przy końcu artykułu tego wyrażono: "Nie wdając się ślepo w tę wojnę, nie można tę w dniu potrzeby unikać, i przekonani jesteśmy, że w ten czas nie będzie uniknioną."

Dnia 11 i 12 Kwietnia 1831 r.

Cena Żbóż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

Korzec	1. Zł. gr.	2. Zł. gr.	3. Zł. gr.	4. Zł. gr.
— Pszenicy	34 15	34 —	33 15	32 —
— Zyta	34 —	33 15	33 —	32 15
— Jęczmienia	27 15	26 15	25 —	24 15
— Grochu	32 —	31 15	31 —	30 —
— Owsa	15 15	15 —	14 15	14 —
— Jagieł	50 —	44 —	43 —	42 —
— Rzepaku	34 —	32 —	—	—

LOTERYJA KRAJOWA.

W 446 ciągnieniu dnia 13 Kwietnia 1831 roku w przytomności Osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały numera następujące:

— 46. 34. 18. 8. 48. —

Przyszłe 447 ciągnienie dnia 20go Kwietnia 1831 r. przypada.